Την επιδείνωση της οικονομικής δυσπραγίας, επέφεραν οι καταστροφικές επιδρομές των Γαλατών, που, όμως, εξάντλησαν την ήδη μειωμένη στρατιωτική ισχύ των Μακεδόνων, κάτι που πρώτοι οι Αχαιοί το αντιλήφθηκαν και μάλιστα οι Πατρινοί.

Έτσι, όταν οι γαλατικές ορδές του Βελγίου κατατρόπωσαν το μακεδονικό στρατό (281 π.Χ.), οι Πατρινοί επαναστάτησαν κατά της μακεδονικής φρουράς.

Τότε, με πρωτοβουλία της Δύμης και με την ενεργό συμμετοχή των Φαρρών, της Τρίτειας ή Τριταίας και των Πατρών, ιδρύθηκε η νέα ομοσπονδία των Αχαιών, η λεγόμενη «Β΄ Αχαϊκή Συμπολιτεία», που έμελλε να διαδραματίσει πρωτεύοντα ρόλο στις μετέπειτα εξελίξεις καθώς περιέκλειε στους κόλπους της κάθε ελληνική πόλη και στηριζόταν στην ιδέα της οικειοθελούς ενοποίησης της Ελλάδας.

Ύστερα από πολλές προσπάθειες αρκετών χρόνων, στη «Β΄ Αχαϊκή Συμπολιτεία» προσχώρησαν 43 πόλεις, με ολόκληρη σχεδόν την Πελοπόννησο, εκτός της Σπάρτης η οποία προσχώρησε πολύ αργότερα.

Αυτή την περίοδο, την Ελληνιστική Εποχή, ολοκληρώθηκε η οχύρωση αρκετών βασικών πόλεων της Αχαΐας, εκτός της Πάτρας, η οποία οχύρωσε μόνο την ακρόπολή της (εκεί όπου σήμερα βρίσκεται το κάστρο της), παρά τις προτροπές του Αθηναίου στρατηγού Αλκιβιάδη (419 π.Χ.) για την προστασία και του λιμανιού της.

Αντιθέτως, βελτιώθηκε σημαντικά η αμυντική θωράκιση του Αιγίου, της Κερύνειας, της Αιγείρας, των Αιγών, της Δύμης, της Τριταίας, της Ψωφίδας, του Κλείτορα και της Πάου.